

Iobbisema — nemmad ütlesid: Ei nenda pea ükski ennam meie armosisse Würsti meest pahhandama, kui monne aasta eest, et ta mitte hōpis sūddant põdrafs meist: Gest mis ehk praego meie põlise tõstmisfeks noutakse, olleks jo kā, kui mitte nisugune endine wastane luggu meie Maal ols leks olnud. Need Maad, kus meie asset ülleme, on nenda kui muul maal, Moisawannema omma; sepárrast on se kā üllestse nenda, et kui kā Perremeest ennast keik omma so-uga párris, allama põlwest lahti tehha, ikka se Ma, mis peál ta elas, Moisale jái, kes sedda jáalle sellele annab, kes teggo ja makso se eest tassub. Kui siis párris-allama põlwest lahti sanud Tallopoeg omma kohha peále sörvib jáda, peab temma sedda teggo ja makso ennese peále wotma, mis Moisawannem lüssib, ehk maiale minneima.

Agga kui tallopoeg weel párris on, siis ei tohhi ta maiale minna, ja sepárrast ei tohhi siis ka ükski Moisawannem teistwisi

teggo ja makso töötta kui seátud on. Gest Moisawannemal on siis ifka omma teidswad abbi kā. Agga kui tallopoiad våris-allama põlwest lahti on, siis peab Moisawannem ennese tallopoega, ja tallopoeg ennesele kohtha otsimia, ja sepárrast on siis Mollemattel subba wastastikko leppimist tehha.

Gest, igga Moisawannem on omma Moisa leik Madega omma Wannemattest párrind, kes sedda kā párrinud, ehk otnud on; ehk Ta on isse sedda Moisa otnud, ja peab siis neist madest sisse sama, mis temma Wannemad, ehk temma Isse se eest on maksnud. Muido wölglaed wotwad sedda, Madega tükki, árra.

Teine luggu on, kui Moisawannem ühhe Ma-tükki ehk Perrekohta tallopoiale mūüb, siis on nisuggune Ma ühhe nisugguse tallopoia párris, ja temma lapsed párriwad sedda temma kāest, ning temma isse ja temma páriad tohjuwad sedda kā múa, ehk árranumata.